

RS(✚)

Arv og testament

“Å kunne forlate
verden med
visshet om at
man gjorde noe
godt for andre
gir en styrke”.

- Torbjørn Josefsen

Din testamentariske gave redder liv!

Redningsselskapet – en humanitær organisasjon

Når hjertet får leve videre

Gjennom et langt liv samler vi erfaringer, minner og verdier. Noe gir vi videre hver dag, til familie og mennesker rundt oss. Andre ting blir vi først bevisst på når vi begynner å tenke litt lenger frem.

Redningsselskapet har helt siden 1891 vært en del av den norske kysthistorien. Trygghet langs kysten er ikke et resultat av tilfeldigheter, men av mennesker som har tatt ansvar – frivillige, støttespillere og givere. Noen har også valgt å la sitt engasjement leve videre gjennom sitt testament.

I Norge er familien godt ivaretatt gjennom pliktdelsarven. Barn og de nærmeste kommer først. Samtidig har mange en fri del av arven, der man selv kan bestemme. For noen blir dette en anledning til å støtte en sak som har hatt betydning i eget liv – **ikke i stedet for familien, men i tillegg til.**

Slike valg tas sjelden alene og er aldri lett. Mange opplever det som både klokt og nødvendig å snakke med familien før beslutninger tas. Åpenhet gir trygghet, og gjør det lettere å være tro mot egne verdier.

I denne utgaven kan du lese historier om mennesker som på ulike måter, har valgt å gi videre til Redningsselskapet, for å trygge sine lokalsamfunn og generasjonene som kommer etter dem.

Solfrid Bø

Solfrid Bø
Rådgiver arv og
testament
Tlf: 928 36 141
solfrid.boe@rs.no

STOLT MEDLEM AV
DET GODE
TESTAMENT
www.detgodetestamen.no

Innhold

Praten som hindrer konflikt.....	side 4
Arven etter Inger Johanne.....	side 6
Dora Elsebeths hjerte banker videre.....	side 8
Hvorfor det er viktig å skrive testament.....	side 9
Et avtrykk som varer.....	side 10
Da Titanic traff isfjellet.....	side 11
Verdens testamentskrivedag 13. september.....	side 12

Dersom du tilgodeser RS i ditt testament er det fullt mulig å øremerke gaven til et bestemt prosjekt - som for eksempel din lokale redningskøyte, akuttmedisinsk utstyr, diesel eller forebyggende aktiviteter for barn og unge.

Hjelp oss med å nå vår visjon om at "Ingen skal drukne".

En gave fra deg går uavkortet til et av våre tre hovedformål.

- Redde liv på sjøen og langs kysten
- Berge verdier og hindre forlis
- Forebyggende arbeid for barn og voksne

Praten som hindrer konflikt

Karen Aardal har gjort det som stadig flere av oss gjør, skrevet testament. Hun har også valgt å snakke åpent med sine nærmeste om arv, noe som har bidratt til å skape forståelse.

Karen Aardal har sans for to streker under svaret. Matematikeren skrev sitt første testament allerede i begynnelsen av 30-årene: Ektemannen hadde barn fra tidligere ekteskap, det hadde ikke hun. Det første testamentet ble skrevet for at et eventuelt arveoppgjør skulle være ryddig overfor hans

datter. Mange tror at et testament er endelig. Det trenger det ikke være. Karen har endret sitt testament flere ganger.

Ubesvarte spørsmål

Mange tror at de dør veldig forberedt. Det er ofte ikke tilfellet. Ved å skrive testament håper Karen at hun vil gi dem som blir igjen klare svar på hva hennes siste vilje er. Hun vet selv hvor vanskelig det kan være å bli etterlatt med mange ubesvarte spørsmål. Da hennes foreldre døde satt Karen og søsteren igjen med mange spørsmål. – At livet en gang

tok slutt var ikke noe vi snakket om hjemme hos oss, forklarer hun.

Rom til å sørge

Noen år senere døde Karens tante. I motsetning til foreldrene var tanten ikke redd for å snakke om døden, eller hvordan hun ønsket å fordele arven etter seg. Da hun gikk bort visste etterkommerne både hvordan hun ønsket sitt siste farvel, og hvordan hun ønsket sitt jordiske gods fordelt. De hadde stått hverandre svært nær og Karen tok tapet av tanten tungt. At tanten hadde avklart så mye på forhånd gjorde det lettere for Karen å få rom til å sørge.

Åpenhet

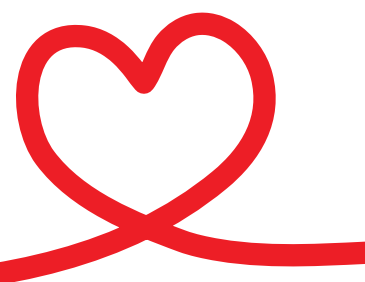
Karen har også valgt å være åpen. Både om at hun har et testament, og sine ønsker når hun ikke er her mer. Det gir barna en trygghet, forklarer hun. Karen presiserer viktigheten av at foreldrene er de som tar initiativ til en slik samtale. – Barna kan vegre seg fordi de er redde for å fremstå som om de «graver i arven». Åpenhet kan også bidra til å luke vekk kilder til uenighet og eventuelle arvetvister, som kan komme til overflaten når verdier skal fordeles.

Ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe litt
Karens samtaler om arv formet ideen om å inkludere humanitære organisasjoner i sitt testament. Det er naturlig at man vil tilgode sine arvinger, men som akademiker og mor tror hun ikke barn tar skade av å bidra til å skape sin egen verdi og velstand. – Som menneske er det godt å ha noe å jobbe for, forklarer Karen.

Hun håper også at barna kan bli stolte av å ha foreldre som bidrar til felleskapet.
– Ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe litt, avslutter Karen Aardal med et smil.

Skann QR-koden, og gå direkte inn på rs.no/testament.

Karen Aardal sammen med sin datter

Arven etter Inger Johanne

«64 år fikk vi sammen. Vi var gift i 63.» Et liv rommer utallige øyeblikk – første møter og siste farvel, gleder og sorger. For Torbjørn Josefsen, 90 år gammel da intervjuet ble gjort, rommer det også en livslang kjærlighet. «Jeg var like avhengig av henne, som hun var avhengig av meg.» Den dagen Torbjørn ikke lenger er her for å bære minnet videre, vil Redningsselskapets støttefartøy Inger Johanne stå igjen som symbolet på hennes liv: å hjelpe dem som trenger det.

Svolvær, 1959

«De trodde vel jeg kom hjem med ei overlegen jåle fra Oslo,» smiler Torbjørn. «Og så tok hun hele bygda med storm.» Den unge førskolelærerinnen Inger Johanne var sosial, varm og nysgjerrig.

Et godt liv

De møttes i skiløypa. «Hun hadde så godt driv!» Året etter giftet de seg i Aker kirke. De bar hverandre gjennom studier, arbeid og videreutdanning. Livet var rikt på opplevelser: hus i Oslo, hytte i Hemsedal, seilbåt og reiser. Men noe manglet. «Vi fikk ingen barn.» Han trekker pusten. «Det var tungt, særlig for Inger Johanne, som viet livet sitt til å hjelpe barn og slagrammede.

Skjebnens onde pek

En septemberdag rammes Inger Johanne av et massivt hjerneslag. Legene tror hun ikke vil overleve.

Torbjørn står igjen alene i et mørkt hus. Så reiser han tilbake. Leser. Lærer. Masserer. Gir seg ikke. En dag beveger en tå seg svakt.

Nok til å gi håp.

En hjertesak

Rehabiliteringen på Sunnaas viser hva riktig logopedisk oppfølging kan bety. Tanken slår rot hos Torbjørn: Kan arven deres hjelpe andre som Inger Johanne?

Løftet

I 2014 flytter de til Svolvær. Inger Johanne får plass på sykehjem. En sommerkveld ser Torbjørn ut over havet og gir seg selv et løfte: Til jul skal hun spise pinnekjøtt. Senere får hun flytte hjem. Treningen fortsetter. Det går sakte, men det går.

Et testamente i hennes ånd

De elsket havet. Og Lofoten. «Inger Johanne forelsket seg i Lofoten fra første stund.» Valget faller på Redningsselskapet. Resultatet blir støttefartøyet Inger Johanne, stasjonert i Svolvær. Torbjørn stiller én betingelse: «Båten skal bære hennes navn.»

Fartøyet skal styrke beredskapen, samarbeide med nødetater og gjøre arbeid lettere.

I tillegg bidrar Torbjørn til å gjøre redningsstasjonen til et samlingssted for en-somme eldre. Møbler fra hytta får nytt liv. Sofaen deres fylles igjen av latter.

Inger Johanne dør 11. januar 2021. Syv år fikk de sammen i Svolvær. Hun rakk å få tilbake noe tale, noe førlighet – og verdigheten i å spise selv. Smaken av ekte mat. Av høytid. Av pinnekjøtt på julaften.

Arven

«Det føles godt å kunne bestemme selv,» sier Torbjørn. Familien støtter valget fullt ut. Gjennom testamentet vil Inger Johanne og Torbjørn fortsette å rekke ut en hånd.

Dåpen

Svolvær, 24. mars 2023.

«Jeg døper deg RS 811 "Inger Johanne". Må hell og lykke følge deg og ditt mannskap i deres ansvarsfulle gjerning langs den norske kyst.» Til fanfare og applaus knuses flasken mot skroget. Arven lever videre.

Gjennom testamente vil Inger Johanne og Torbjørn fortsette å rekke ut en hjelpende hånd.

Skøytedåp: President Jon Rysst, gudmor Fredhild Sæthre, Torbjørn Josefsen, og tidligere generalsekretær Grete Herlofson.

Omsorgen kom i retur til Lill Tove

En julidag lå Lofoten stille i sommersol. Hvit sand. Grønt hav. En dag som skulle romme minner.

Så stoppet hjertet til Lill Tove

Hun hadde fått et kraftig hjerteinfarkt med hjertestans på ei strand langt utenfor allfarvei. Uten mobildekning. Med havet som eneste vei inn. Familien kjempet for henne mens minuttene forsvant.

Hjelpen kommer

RS 811 "Inger Johanne" fosset inn mot stranda, med landgang i baugen og helsepersonell klare. Hjertet hennes ble slått i gang igjen der i sanda.

At det var nettopp denne skøyta som bar navnet til en pasient jeg selv hadde gitt omsorg til, ble sterkt for oss alle, sier Lill Tove.

Redningssselskapets beredskap er mulig takket være frivillige, givere og testamentariske gaver. RS 811 "Inger Johanne" ble realisert fordi Torbjørn ønsket at minnet etter hans kone skulle leve videre – i tjeneste for liv.

Dora Elsebeth Ruuds hjerte banker videre

En blomsterkrans løftes forsiktig ned i vannet, et flytende minne om Dora Elsebeth Ruud som døde i september 2019. Og mye, mye lenger vil den flyte, båten som bærer navnet «Dora Elsebeth».

Ruud hadde en fritidsbolig i Nevlunghavn og var nært knyttet til området før hun ble kreftsyk. Hun ønsket sin aske spredt på havet, og det skjedde fra RS 146 "Stormbull" en junidag. I testamentet var det tydelig formulert at pengene skulle gå til en rednings-skøyte.

En gave til beredskapen langs kysten

– Vi er svært glade for denne type gaver. RS har siden starten i 1891 vært en frivillig organisasjon.

“Redningselskapet har alltid vært et spleiselag. Det er vi fortsatt”

Vi er tuftet på dugnadsånd, og avhengige av gaver og gode støttespillere, sier Solfrid Bøe som arbeider med frivillige bidrag i RS.

– Ruuds gave er uvanlig raus. Men vi setter stor pris på alle gaver, de små er like viktige som store. Alle bidrag utgjør en viktig forskjell i arbeidet med å redde liv.

Snakk med familien

– Et råd vi gir til mennesker som vurderer å gi en testamentarisk gave, er å først tenke på familien – og så på sin hjertesak. Vi vet at dette med arv og testament kan være et vanskelig tema for mange, ikke minst for mulige arvinger. Derfor oppfordrer vi til å ta praten med de nærmeste. Du må skrive testament for å sikre at arven fordeles slik du ønsker, sier Solfrid Bøe.

Dora Elsebeth Ruud var tydelig i sin siste vilje. Takket være et hjerte som banket for redningssaken og et testamente, vil hun fortsette å trygge kysten i mange år til.

«Elsebeth elsket sjøen og havet! Til seiling, padling, roing og bading! Og til å sitte og se på fra hytta i Nevlunghavn, i storm og stille. Hun visste godt at sjøen kan være lunefull og at det til tider kan være utfordrende å ferdes der ute. Derfor ville hun være med og styrke Redningsselskapet, for å gi trygghet til andre som også elsker sjø og hav».

Hvorfor er det viktig å skrive testament?

Har du fått barn, skilt deg, giftet deg på ny, fått et nytt barnekull, mistet noen eller har du ingen arvinger? En ny livssituasjon øker viktigheten av å skrive testament.

Skriver du ikke testament, bestemmer arveloven hva som skal skje med dine materielle eiendeler. Men det er ikke alltid loven fordeler dette slik du ønsker. Derfor er det viktig å skrive det ned, slik at du unngår konflikt i etterkant, sier advokat Jacob Winderen Lindegaard i Brækhus.

Her er advokatens viktigste råd;

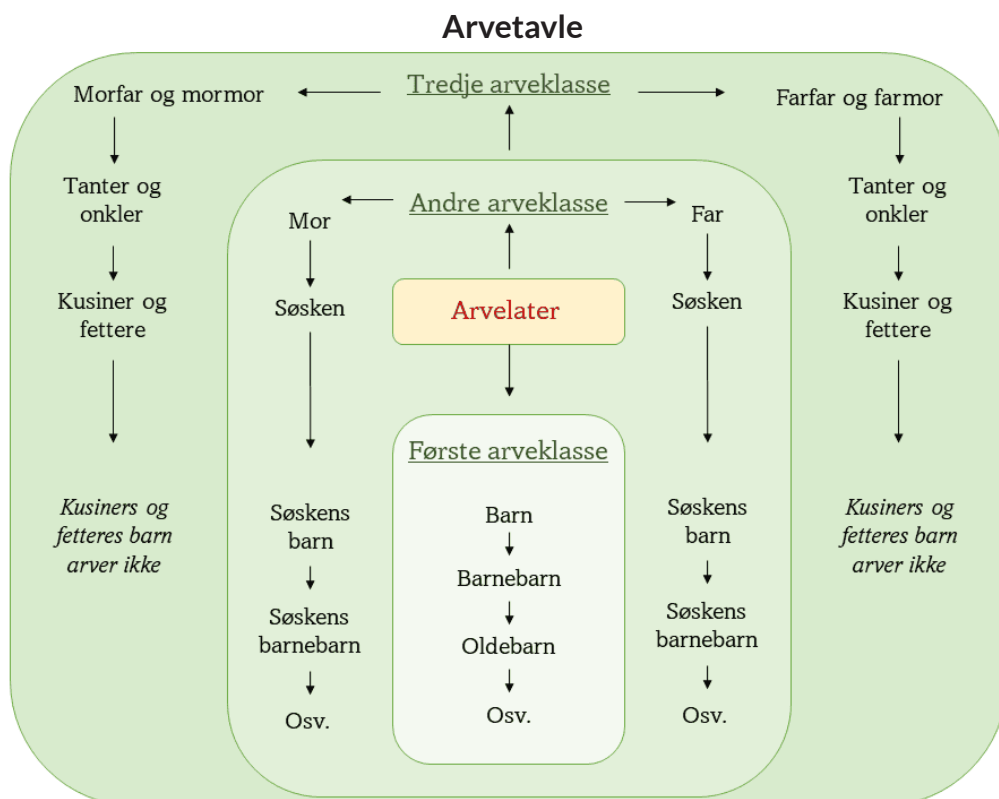
- Lag en oversikt over verdiene dine, som hus, eiendom, bankinnskudd, verdipapirer og løsøre (f.eks. smykker og kunst).
- Snakk med dine nærmeste for å sikre at testamentet også blir i henhold til deres

ønsker. Dersom du vil gi til en hjertesak kan det være fint å forklare hvorfor.

- Fordel verdiene dine der du angir hvem som skal ha hva. Pga verdisingninger er det lurt å angi dette i prosenter.
- Skaff 2 vitner
- Sørg for trygg oppbevaring

Jacob W. Lindegaard
Advokat/Partner
Brækhus advokatbyrå
Tlf: 997 04 626
Lindegaard@brækhus.no

Einar Helsing

– en stor gave og et avtrykk som varer

Da Redningselskapet mottok sin største testamentariske gave noensinne, kom den fra en mann som aldri søkte oppmerksomhet.

Einar var ikke typen til å heve stemmen. Han fant roen i båtlivet, i naturen og i de små øyeblikkene på Ostøen i Oslofjorden, hvor han bodde store deler av året. Der fulgte han med når redningsskøytene passerte – kanskje uten å ane at han selv en dag skulle bli en del av deres historie. Han levde nøkternt, med sine fuglehunder og et lite knippe mennesker han stod nær. Men han bar alltid på et sterkt engasjement for fellesskapet.

Da Einar gikk bort, 96 år gammel, valgte han å gi alt han kunne videre. I sitt testamente bestemte han at formuen skulle gå til det som sto hans hjerte nær: trygghet til sjøs, og muligheten til å redde liv – også lenge etter at han selv var borte. Pengene hans ble brukt til å bygge redningsskøyta som i dag bærer navnet RS 177 «Einar Helsing UNI», stasjonert i Haugesund.

Einar Helsing's siste handling minner oss om at vi alle kan gjøre en forskjell. At et testamente kan bli en livbøye for noen du aldri vil møte. At et enkelt valg kan skape trygghet for generasjoner.

Redningselskapet står på skuldrene til mennesker som Einar – og på medlemmene, næringslivet og giverne som hver dag sørger for at vi kan rykke ut når andre trenger oss som mest.

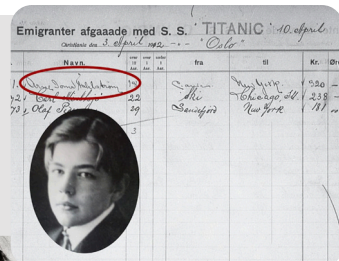
Takk, Einar, for at du valgte å redde liv – selv etter at ditt eget liv tok slutt.

RS beredskap står på skuldrene til mennesker som Einar og andre som bidrar til at hjelpen kommer frem nå noen er i nød.

Skøytedåp: President Jon Rysst, gudmor Linda Flaten-Stokkan, Signe Abrahamsen og tidligere generalsekretær Grete Herlofson.

Sønnen mistet livet, men foreldrene reddet 34 liv

Da Titanic traff isfjellet 14. april 1912, var 18 år gamle Arne Fahlstrøm blant de som plutselig befant seg i livsfare. Han var den eneste nordmannen på 2. klasse – på vei til USA for å forfølge skuespillerdrømmen.

Arne overlevde ikke og foreldrene Johan og Alma i Oslo mistet sin eneste sønn. I sorgen tok de et valg som skulle få livsviktige ringvirkninger i over 100 år: De bestemte seg for at formuen deres skulle gå til Rednings-selskapet, slik at andre kunne få den hjelpen Arne aldri fikk.

Akkurat som gaven fra Johan og Alma Fahlstrøm, kan din gave redde liv langt inn i framtiden.

En gave som ble til redningsskøyter

Det første bidraget fra ekteparet Fahlstrøm finansierte hele byggingen av redningsskøyta RS 29 «Arne Fahlstrøm» i 1913. I tjeneste reddet den 32 mennesker og hele 1 788 fartøy – verdier som for mange fiskere og sjøfolk betydde forskjellen på trygghet og ruin.

Hvis du ønsker å gi en del av arven din til Redningsselskapet, tilbyr vi gratis advokathjelp for å gjøre prosessen enkel og trygg. Du kan velge å gi en fast sum, en prosentandel av arven eller konkrete eiendeler.

Da foreldrene gikk bort i 1937 og 1944, testamenterte de alt de eide til Redningsselskapet. Midlene gjorde det mulig å bygge en ny redningsskøyte i 1968: RS 74 «Arne Fahlstrøm II», som reddet flere liv og fartøy langs norskekysten.

RS 29
«Arne Fahlstrøm»

Din siste gave kan redde andres fremtid Redningsselskapets arbeid bygger fortsatt på motet til våre mannskaper – og gavene fra mennesker som deg vil gjøre sjøen og kystnære områder tryggere for alle. Mange av våre redningsskøyter, -kurs og -aksjoner er mulig nettopp fordi noen valgte å tenke fremover og gi videre.

RS 74
«Arne Fahlstrøm II»

Testamentskrivedagen 13. september

13. september markerer også Rednings-selskapet den internasjonale testament-skrivedagen.

Formålet er å øke bevisstheten og mulighet-en for å gi en arvegave til sin hjertesak.

Helt siden Redningsselskapets spede begynnelse har testamentariske gaver vært avgjørende for redningsskøytene livred-dende beredskap langs kysten vår.

Det er med stor ydmykhet vi minnes alle som har støttet oss gjennom sitt testament.

Bruk dagen til å skrive noe i dag som betyr noe i morgen. ❤️

Ta gjerne kontakt om du har spørsmål, ønsker brosjyrer eller trenger veiledning i forbindelse med testament. Jeg hjelper deg gjerne.

Skann QR-koden, og gå direkte inn på rs.no/testament.

Ring meg

Solfrid Bø
Rådgiver arv og
testament
Tlf: 928 36 141
solfrid.boe@rs.no

STOLT MEDLEM AV
 DET GODE
TESTAMENT
www.detgodetestamen.no

Ta kontakt med oss

Tlf. 23 23 90 90 | www.brækhus.no

Juridisk trygghet når verdier går i arv

Når livet endrer seg, blir gode juridiske valg avgjørende. Vi hjelper deg å strukturere, sikre og videreføre eierskap og formuesforhold.

Brækhus Advokatfirma har et av Norges mest erfarne advokatmiljøer innen privatrett. Vi bistår enkeltpersoner, familier, familieselskaper og veldedige organisasjoner/stiftelser - nasjonalt og internasjonalt.

BRÆKHUS